

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1995-1996 (*)

15 JANUARI 1996

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van
7 augustus 1974 tot instelling van het
recht op een bestaansminimum door
invoeging van een huisvestingsbijslag**

(Ingediend door de heer Jean-Jacques Viseur)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 23, derde lid, 3°, van de Grondwet bevestigt het recht van elkeen op een behoorlijke huisvesting (dat was vroeger reeds geschied bij artikel 11 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, dat in 1966 door de VN werd aangenomen en bij de wet van 15 mei 1981 door België werd bekrachtigd). Opdat dit recht echter ook werkelijk en concreet kan worden uitgeoefend, zijn wijzigingen in de wet- en regelgeving noodzakelijk.

De wet van 20 februari 1991 houdende wijziging en aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake huishuur is een mijlpaal in de ontwikkeling van een beleid dat erop gericht is de huurders te beschermen en de woningmarkt te stabiliseren.

Voornoemde wet gaat evenwel niet zover dat zij voor elkeen werkelijk een subjectief recht op huisvesting erkent en de uitoefening van dat recht regelt.

De gevolgen van de wet werden geëvalueerd door een bijzondere commissie. Er is tevens een wetgevend initiatief aangekondigd om die wet aan te passen.

(*) Tweede zitting van de 49° zittingsperiode.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1995-1996 (*)

15 JANVIER 1996

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 7 août 1974
instituant le droit à un minimum
de moyens d'existence en vue
d'y insérer un complément logement**

(Déposée par M. Jean-Jacques Viseur)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 23, alinéa 3, 3° de la Constitution affirme le droit de tous à un logement décent (droit déjà précédemment consacré par l'article 11 du Pacte International relatif aux droits économiques, sociaux et culturels adopté par l'ONU en 1966 et ratifié par la Belgique par la loi du 15 mai 1981). Ce droit constitutionnel ne peut cependant être effectif qu'à condition qu'interviennent les modifications législatives et réglementaires susceptibles de le traduire dans le concret.

La loi du 20 février 1991 modifiant et complétant les dispositions du Code Civil relatives aux baux à loyer a constitué une étape importante dans l'élaboration d'une politique de protection des locataires et de stabilisation du marché du logement.

Cette loi ne va cependant pas jusqu'à reconnaître et rendre effectif un véritable droit subjectif au logement pour toute personne.

Les effets de la loi ont été évalués par une commission spéciale et une initiative législative est annoncée pour adapter cette loi.

(*) Deuxième session de la 49° législature.

Het recente verslag van de Koning-Boudewijnstichting over de armoede in België erkent dat de gebrekkige kwaliteit of de ondermaatse uitrusting van de huisvesting een kernelement van het uitsluitingsvraagstuk is. In datzelfde verslag bevestigen de leidinggevende personen van de OCMW's dat het om een structureel probleem gaat.

Heel wat personen, gezinnen, armen, gepensioneerden met een laag inkomen en werklozen zien 35 %, ja zelfs 40 tot 50 % van hun inkomen opgaan in de kosten voor huisvesting.

In een verslag van de Koning-Boudewijnstichting uit 1993 werd vastgesteld dat vooral in de grote steden het bestaansminimum voor de rechthebbenden niet toereikend is om de huurkosten te betalen.

De wachtlijsten met mensen die op zoek zijn naar een sociale woning, zijn bijzonder lang. Dat heeft vooral kwalijke gevolgen voor de mensen uit de vierde wereld, die niet de bevoorrechte klanten van de sociale huisvesting zijn. Er dient dus dringend werk te worden gemaakt van een regeling die aan alle bestaansminimumentrekkers garanties biedt voor een daadwerkelijk recht op wonen, dat hun door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn moet worden toegekend.

Het verslag van de Koning-Boudewijnstichting over de armoede stelde tevens vast dat veel armen afhankelijk zijn van het OCMW om een woning te vinden, en wel omdat :

- ze het bestaansminimum ontvangen;
- ze aanvullende sociale bijstand ontvangen om de huisvestingskosten te betalen;
- ze een voorschot krijgen om de borg te betalen;
- het OCMW de gas- en elektriciteitsrekeningen betaalt.

De toekenning van financiële bijstand is thans een gunst, maar moet een recht worden. Dat is het doel van dit voorstel.

Het voorstel voorziet daartoe in de instelling van het recht op een bijslag voor het betalen van de huisvestingskosten, zulks in het kader van de wet tot instelling van het recht op een bestaansminimum. Die huisvestingsbijslag zal worden toegekend aan een ieder die niet over de nodige eigen middelen beschikt om in zijn rechtmatige behoeften inzake huisvesting te voorzien.

In beginsel wordt de huisvestingsbijslag aan de rechthebbende uitbetaald. Wanneer de rechthebbende evenwel verscheidene huurtermijnen betalingsachterstand heeft, kan de verhuurder de uitbetalingsinstelling verzoeken het bedrag rechtstreeks aan hem uit te betalen. De Koning bepaalt de procedure volgens welke de uitbetaling rechtstreeks aan de verhuurder kan geschieden.

Een huisvestingsbijslag wordt toegekend wanneer de kosten die een persoon heeft of zou hebben om in zijn behoeften inzake huisvesting te voorzien, meer dan een derde bedragen van het bedrag van het bestaansminimum waarop hij recht heeft of zou kunnen hebben.

Le récent rapport de la Fondation Roi Baudouin sur la pauvreté en Belgique reconnaît que le logement, sa mauvaise qualité ou l'insuffisance de son équipement peut constituer un élément central de l'exclusion. Dans ce même rapport, les responsables des CPAS soutiennent qu'il s'agit d'un problème structurel.

Pour grand nombre de personnes, familles, pauvres, pensionnés aux faibles revenus, personnes sans emploi, la charge du logement représente 35 % voire 40 à 50 % de leurs revenus.

Un rapport de la Fondation Roi Baudouin de 1993 établissait que, dans les grandes villes surtout, le minimum de moyens d'existence ne permettait pas à ses bénéficiaires d'assumer la charge de loyer.

Les listes d'attente sont extrêmement longues pour qui sollicite l'obtention d'un logement social. Cette situation pénalise tout particulièrement les personnes issues du quart monde qui ne constituent pas une clientèle privilégiée du logement social. Il importe donc de mettre en place un mécanisme destiné à garantir à tous les bénéficiaires du minimex l'effectivité d'un droit au logement à octroyer par les centres publics d'aide sociale.

Le rapport de la Fondation Roi Baudouin sur la pauvreté constatait également que beaucoup de personnes pauvres sont dépendantes du CPAS pour trouver un logement que ce soit :

- par l'octroi du minimex;
- par une aide sociale complémentaire pour assurer les frais inhérents au logement;
- par l'avance de la caution;
- par le paiement des factures de gaz et d'électricité.

L'octroi de l'aide financière est actuellement une faveur, elle doit devenir un droit. Tel est l'objet de la présente proposition.

La présente proposition prévoit l'instauration dans le cadre de la loi établissant le droit à un minimum de moyen d'existence d'un droit à un complément en vue d'assumer le coût du logement. Ce complément sera octroyé à toute personne ne pouvant, par ses propres moyens, satisfaire ses besoins légitimes en matière de logement.

En principe, le paiement du complément logement est fait entre les mains de l'allocataire. Néanmoins, il est prévu que si l'allocataire est en retard de paiement de plusieurs échéances, le bailleur pourra demander à l'organisme payeur que le montant lui soit versé directement. Le Roi détermine la procédure selon laquelle le paiement est fait directement entre les mains du bailleur.

Ce complément logement est octroyé lorsque le coût supporté ou à supporter par une personne pour subvenir à ses besoins en matière de logement dépasse le tiers du montant du minimex auquel il a ou pourrait avoir droit.

De Koning kan voor die bijslag een maximumbedrag bepalen.

Voorts zijn de voorwaarden inzake toekenning dezelfde als die voor de toekenning van het bestaansminimum.

Het is noodzakelijk dat de overheid, in dit geval de OCMW's, controle kan uitoefenen op de kwaliteit van de huisvesting waarvoor ze borg staat. De OCMW's kunnen geen onbehoorlijke huisvesting voorstellen : ze moeten hun bij wet bepaalde opdracht van bevordering van de menselijke waardigheid en het algemene welzijn vervullen. De Koning wordt gemachtigd de minimale kwaliteitsnormen te bepalen voor de woning die door de rechthebbende wordt betrokken.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Het wetsvoorstel regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2 en 3

Deze artikelen bevestigen het recht op een bijslag bij het bestaansminimum om de kosten van huisvesting te betalen. Ze bepalen wie de rechthebbenden zijn en nemen hieromtrent de bepaling over van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum.

Art. 3

Dit artikel verwijst in de eerste plaats naar de bij de wet van 7 augustus 1974 bepaalde voorwaarden voor toekenning en behoud van het bestaansminimum. Dit artikel houdt in dat de betrokkene moet bewijzen dat hij bereid is om te werken en dat hij zijn rechten op sociale uitkeringen waarop hij krachtens de Belgische en buitenlandse sociale wetten aanspraak kan maken, heeft laten gelden.

Wil de betrokkene in aanmerking komen voor de huisvestingsbijslag, dan mag hij geen aanbod van behoorlijke huisvesting hebben afgewezen.

De Koning wordt ermee belast het begrip « behoorlijke huisvesting » te bepalen.

Dat begrip heeft een tweeledige strekking :

1) Het begrip behoorlijke huisvesting moet rekening houden met de huurprijs waartegen de woning wordt verhuurd. Om dat aspect van behoorlijke huisvesting te beoordelen, zal verwezen worden naar de objectieve omstandigheden op de huurmarkt.

2) Voorts moet de huisvesting objectief gezien behoorlijk zijn en beantwoorden aan de specifieke behoeften van de betrokken persoon. De definitie van

Le Roi peut fixer un plafond au montant de ce complément.

Pour le surplus les conditions d'octroi sont identiques à celles de l'octroi du minimex.

Il est nécessaire que les pouvoirs publics, en l'occurrence les CPAS, puissent exercer un contrôle sur la qualité du logement dont ils assurent la garantie. Les CPAS ne peuvent proposer des logements indécents, ils doivent se conformer à leur mission légale de favoriser la dignité humaine et le bien-être général. Compétence sera donnée au Roi pour déterminer les conditions minimales de qualité pour le logement occupé par l'allocataire.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

La proposition de loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2 et 3

Ces articles consacrent le droit à un complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement. Ils précisent quels sont les titulaires de ce droit en reprenant la délimitation prévue par la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

Art. 3

Cet article renvoie en premier lieu aux conditions d'octroi et de maintien du minimex prévues par la loi du 7 août 1974. Cet article implique dès lors que l'intéressé doit faire la preuve qu'il est disposé à être mis au travail et qu'il a fait valoir ses droits aux prestations sociales dont il peut bénéficier en vertu de législations sociales belges et étrangères.

En outre, pour pouvoir bénéficier du complément logement, l'intéressé ne pourra avoir refusé une proposition de logement convenable.

Le Roi est chargé de définir la notion de logement convenable.

Celle-ci doit s'entendre d'une double manière :

1) La notion de logement doit intégrer le prix du loyer auquel est loué le logement. Pour apprécier cette notion de logement convenable, il sera fait référence aux conditions objectives du marché.

2) D'autre part, le logement doit être objectivement convenable et adapté aux nécessités propres de la personne concernée. La définition du logement

de behoorlijke huisvesting moet gegrond zijn op de beschrijving die daarvan is gegeven door de bijzondere commissie belast met de toetsing van de gevolgen van de wet van 20 februari 1991 houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake huishuur. Bijlage 2 van haar verslag stelt :

« Het gehuurde goed moet beantwoorden aan de elementaire vereisten van veiligheid, gezondheid en bewoonbaarheid. Of deze voorwaarde is vervuld, wordt beoordeeld aan de hand van de staat van het goed op het ogenblik dat de huurder in het genot ervan treedt.

De oppervlakte van de woning mag niet kleiner zijn dan 10 m². Deze minimumwaarde moet voor elke bijkomende persoon met 2 m² worden verhoogd. De hoogte van de kamers van de woning mag niet minder zijn dan 1,90 meter.

In de woning moet natuurlijke verlichting en ventilatie mogelijk zijn.

De woning mag geen ernstige vochtgebreken vertonen ten gevolge van een verborgen of zichtbaar gebrek.

De woning moet voorzien zijn van :

- ten minste één bron met drinkbaar water, een gootsteen, een waterdichte afvoerbuys voor afvalwater binnen in de woning;
- een behoorlijk toilet of ten minste toegang tot een gemeenschappelijk toilet voor ten hoogste 4 individuele woningen;
- een aansluiting op het elektrisch net die geen enkel ernstig risico kan geven en met een intensiteit van ten minste 4 ampère;
- mogelijkheid tot voldoende zuinige en gesaneerde verwarming of ten minste de mogelijkheid erover te beschikken;
- een minimum aan afsluitingsmogelijkheden voor de openingen aan de buitenzijde van de woning waardoor alleen aan de bewoners de toegang wordt gegarandeerd, ten minste indien zij dit wensen;
- de mogelijkheid individueel of gezamenlijk te koken. ».

Art. 6

Dit artikel strekt ertoe in de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum, een nieuw hoofdstuk IVbis in te voegen, met de volgende nieuwe artikelen 11ter tot 11quinquies :

« Art. 11ter. — Artikel 11ter bepaalt de voorwaarden voor de toekenning van de huisvestingsbijslag.

De bepaling steunt op een dubbel gegeven dat aan de werkelijkheid kan worden getoetst :

1° de huisvestingskosten van de bestaansminimumtrekker mogen een derde van dat bestaansminimum niet te boven gaan, anders kan die persoon niet fatsoenlijk voorzien in zijn essentiële levensbehoeften inzake voeding, kleding, hygiëne en gezondheid;

convenable devra s'inspirer de la description faite par la Commission spéciale chargée d'évaluer les effets de la loi du 20 février 1991 relative aux baux à loyer. L'annexe 2 de son rapport prévoit :

« Le bien loué doit répondre aux exigences élémentaires de sécurité, de salubrité et d'habitabilité. Cette condition s'apprécie par référence à l'état du bien au moment de l'entrée en jouissance du preneur.

La superficie du logement ne peut être inférieure à 10 m². Cette valeur minimale doit être majorée de 2 m² pour chaque personne supplémentaire. La hauteur des pièces d'habitation ne peut être inférieure à 1 m90.

Le logement doit permettre l'éclairage naturel et l'aération.

Il ne peut présenter de défauts graves d'humidité résultant d'un vice caché ou apparent.

Il doit comporter :

- au moins un point d'eau potable, un évier et une évacuation étanche des eaux usées à l'intérieur du logement;
- un WC convenable ou tout au moins l'accès à un WC collectif réservé à 4 logements individuels maximum;
- un raccordement à l'électricité ne présentant pas de danger grave et d'une intensité minimale de 4 ampères;
- un moyen de chauffage suffisamment économique et salubre, ou du moins la possibilité d'en disposer;
- un moyen de fermeture minimum pour les ouvertures extérieures permettant aux seuls occupants d'en assurer l'accès, s'ils le souhaitent;
- une possibilité de cuisiner soit individuelle, soit collective. ».

Art. 6

Cet article tend à insérer un nouveau chapitre IVbis, comprenant les articles 11ter à 11quinquies nouveaux, au sein de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyen d'existence :

« Art. 11ter. — L'article 11ter détermine les conditions dans lesquelles le complément logement est accordé.

Cette disposition repose sur un double postulat que la réalité permet de vérifier :

1° le coût du logement pour le bénéficiaire du minimum de moyens d'existence ne peut dépasser un tiers du minimex à peine que soit portée atteinte aux exigences minimales d'une vie décente en termes d'alimentation, d'habillement, d'hygiène et de santé;

2° vooral in de stedelijke agglomeraties is het bedrag van het bestaansminimum voor de kansarmen niet toereikend voor een degelijke huisvesting.

Overigens kan de huisvestingsbijslag bij het bestaansminimum in voorkomend geval worden uitgekeerd los van het gegeven of een bestaansminimum is toegekend dan wel geweigerd. Dat is bijvoorbeeld zo wanneer de betrokkene niet om de toekenning van het bestaansminimum heeft gevraagd of wanneer hij op grond van de bestaansmiddelen waarover hij beschikt, geen bestaansminimum kan genieten.

Art. 11^{quater}. — Dit artikel bepaalt de formule voor de berekening van het bedrag van de huisvestingsbijslag bij het bestaansminimum. Tot de huisvestingskosten behoren niet alleen de huurkosten, maar ook de andere lasten die verplicht door de huurder moeten worden gedragen, zoals bijvoorbeeld de premies voor het sluiten van een brandverzekering. De kosten voor water, gas, telefoon en elektriciteit, alsmede de onderhoudskosten behoren echter niet tot de huisvestingskosten in de zin van deze bepaling. Aangezien de huisvestingsbijslag bij het bestaansminimum kan worden toegekend aan personen met of zonder bestaansminimum, moet worden voorzien in een verwijzing naar zowel de reeds uitgekeerde bestaansminima als naar de bestaansminima die eventueel aan de betrokkenen zullen worden uitgekeerd.

Art. 11^{quinquies}. — Overeenkomstig deze bepaling stelt de Koning het maximumbedrag vast van de huisvestingsbijslag. Een maximumbedrag vaststellen kan nodig zijn om misbruiken te voorkomen. Aan de bepaling van dat maximumbedrag moet echter een grondig onderzoek van de vastgoedmarkt voorafgaan. De resultaten van dat onderzoek moeten het mogelijk maken de minimumkosten voor een behoorlijke huisvesting objectief te berekenen. ».

Art. 7 tot 9

Deze artikelen strekken ertoe de voorschriften betreffende de toekenning en de betaling van het bestaansminimum, alsmede de sancties bepaald bij de wet van 7 augustus 1974 ook van toepassing te maken op de huisvestingsbijslag.

2° le montant du minimum de moyens d'existence n'est pas suffisant, en particulier dans les agglomérations urbaines, pour permettre aux plus démunis de jouir d'un logement décent.

On observera par ailleurs que le complément au minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement peut, le cas échéant, être octroyé indépendamment de l'octroi ou du refus du minimum de moyens d'existence. Tel sera le cas par exemple lorsque l'intéressé ne demande pas le minimum de moyens d'existence ou dans l'hypothèse où l'incidence des ressources a pour effet de l'écarter du minimum de moyens d'existence.

Art. 11^{quater}. — Cet article vise à établir la règle mathématique de calcul du montant du complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement. Dans la notion du coût du logement, il convient d'inclure, non seulement le coût du loyer mais également les charges incombant obligatoirement au locataire telles que par exemple, les primes relatives au contrat d'assurance incendie. Les charges d'eau, de gaz, de téléphone et d'électricité de même que les dépenses d'entretien ne sont cependant pas à inclure dans la notion de coût du logement au sens de cette disposition. Le complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement pouvant être alloué tant aux personnes qui jouissent déjà du minimex, il s'impose que la référence puisse être faite, tant au minimex alloué, qu'au minimex éventuellement allouable aux intéressés.

Art. 11^{quinquies}. — Cette disposition permet au Roi de plafonner le montant du complément logement. Ce plafonnement peut s'avérer nécessaire en vue de prévenir les risques d'abus. Il importe cependant que ce plafonnement soit déterminé au terme d'une étude approfondie du marché immobilier. Cette étude devrait permettre de chiffrer objectivement le coût minimum du logement décent. ».

Art. 7 à 9

Ces articles visent à appliquer au « complément logement » les règles relatives à l'octroi, au paiement, du minimum de moyen d'existence et à appliquer à ce complément les sanctions prévues par la loi du 7 août 1974.

J.-J. VISEUR

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Het opschrift van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum wordt aangevuld met de woorden « en op een bijslag bij het bestaansminimum teneinde de huisvestingskosten te kunnen dragen ».

Art. 3

Artikel 1, § 1, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de woorden « en op een bijslag bij het bestaansminimum teneinde de huisvestingskosten te kunnen dragen, « huisvestingsbijslag » genaamd, overeenkomstig de door de Koning bepaalde voorwaarden ».

Art. 4

In dezelfde wet wordt een artikel *6bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. *6bis*. — Voor de toekenning en het behoud van de in artikel 1 bedoelde huisvestingsbijslag moet de betrokkene :

1° voldoen aan de in artikel 6, eerste lid, gestelde voorwaarden;

2° ingaan op elk voorstel voor een behoorlijke huisvesting, die de afschaffing van de in artikel 1 bedoelde bijslag, dan wel de vermindering van het bedrag ervan mogelijk had kunnen maken, behoudens geldig gemotiveerde weigering.

De woning waarvoor de huisvestingsbijslag wordt betaald, moet een behoorlijke woning zijn. De Koning wordt ermee belast de criteria te bepalen waaraan een behoorlijke woning moet voldoen. ».

Art. 5

In dezelfde wet wordt een artikel *11bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. *11bis*. — De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing voor de aanvraag, de toekenning en de uitbetaling van de in artikel 1 bedoelde huisvestingsbijslag.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder de verhuurder kan eisen dat de huisvestingsbijslag rechtstreeks aan hem wordt uitbetaald. ».

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'intitulé de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence est complété par les mots « et à un complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement ».

Art. 3

L'article 1er, § 1er, alinéa 1er de la même loi est complété par les mots « et à un complément du minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement, intitulé « complément logement », dans les conditions déterminées par le Roi ».

Art. 4

Un article *6bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. *6bis*. — Pour l'octroi et le maintien du complément logement visé à l'article 1er, l'intéressé doit :

1° satisfaire aux conditions prévues à l'article 6, alinéa 1er;

2° accepter, sauf refus valablement motivé, toute proposition de logement convenable qui aurait permis la suppression ou la diminution du montant du complément visé à l'article 1er.

Le logement en vue duquel le complément est versé doit être un logement convenable. Le Roi est chargé d'établir les critères de logement convenable. ».

Art. 5

Un article *11bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. *11bis*. — Les dispositions du présent chapitre sont également applicables à la demande, à l'octroi et au paiement du complément logement visé à l'article 1er.

Le Roi détermine les conditions dans lesquelles, le bailleur pourra exiger que le paiement du complément logement soit fait directement entre ses mains. ».

Art. 6

In dezelfde wet worden in een hoofdstuk IV*bis* (nieuw), met als opschrift « Huisvestingsbijslag », de artikelen 11*ter* tot 11*quinquies* ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 11*ter*. — Er wordt een huisvestingsbijslag toegekend wanneer de huisvestingskosten, door de in artikel 2 bedoelde persoon gedragen of te dragen, hoger liggen dan het derde van het bedrag van het bestaansminimum waarop de betrokkene op grond van zijn financiële of gezinstoestand recht heeft of zou hebben.

Art. 11*quater*. — Het bedrag van de huisvestingsbijslag is gelijk aan het verschil tussen het derde van het bedrag van het bestaansminimum waarop de betrokkene op grond van zijn financiële of gezinstoestand recht heeft of zou hebben, en het totale bedrag dat hij maandelijks aan huisvesting besteedt of moet besteden.

Art. 11*quinquies*. — De Koning kan, op grond van de woningmarkt in verschillende Belgische gemeenten, een maximumbedrag vaststellen voor de bijslag bij het bestaansminimum teneinde de huisvestingskosten te kunnen dragen.

Dat maximumbedrag wordt vastgesteld uitgaande van het minimumbedrag dat de in artikel 2 bedoelde personen nodig hebben.

Het maximumbedrag kan per gemeente dan wel per arrondissement worden gemoduleerd en wordt jaarlijks door de Koning aangepast.

Het maximumbedrag mag evenwel in geen geval lager liggen dan het derde van het bedrag van het bestaansminimum waarop de betrokkene recht heeft. ».

Art. 7

In dezelfde wet wordt een artikel 15*bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 15*bis*. — De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing op de toekenning en de uitbetaling van de huisvestingsbijslag. ».

Art. 8

In dezelfde wet wordt een artikel 17*bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 17*bis*. — De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing op de huisvestingsbijslag. ».

Art. 6

Dans la même loi sous un chapitre IV*bis* (nouveau) intitulé « Du complément logement » sont insérés des articles 11*ter* à 11*quinquies*, rédigés comme suit :

« Art. 11*ter*. — Un complément logement est octroyé lorsque le coût supporté ou à supporter par une personne visée à l'article 1er pour subvenir à ses besoins en matière de logement dépasse le tiers du montant du minimum de moyens d'existence auquel elle a ou aurait droit en fonction de sa situation financière ou familiale.

Art. 11*quater*. — Le montant du complément logement est égal à la différence entre le tiers du montant du minimum de moyens d'existence auquel la personne concernée a ou aurait droit en fonction de sa situation financière ou familiale et le coût total que la personne concernée consacre ou doit consacrer mensuellement à son logement.

Art. 11*quinquies*. — Le Roi peut, sur base du marché du logement dans différentes communes de Belgique, fixer un plafond au montant du complément au minimum de moyens d'existence pour assumer le coût du logement.

Ce plafond sera établi en fonction du montant minimum nécessaire aux besoins des personnes visées à l'article 2.

Ce plafond pourra être différencié selon les communes ou selon les arrondissements et adapté annuellement par le Roi.

Ce plafond ne pourra cependant en aucun cas être inférieur au tiers du montant du minimum de moyens d'existence auquel la personne concernée a droit. ».

Art. 7

Un article 15*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 15*bis*. — Les dispositions du présent chapitre sont également applicables à l'octroi et au paiement du complément logement. ».

Art. 8

Un article 17*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 17*bis*. — Les dispositions du présent chapitre sont également applicables au complément logement. ».

Art. 9

In dezelfde wet wordt een artikel *19bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. *19bis*. — De bepalingen van dit hoofdstuk zijn eveneens van toepassing op de huisvestingsbijslag. ».

19 december 1995.

Art. 9

Un article *19bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. *19bis*. — Les dispositions du présent chapitre sont également applicables au complément logement. ».

19 décembre 1995.

J.-J. VISEUR